

Banchetul anual al Societății Politecnice

La 3 Decembrie a avut loc, conform Statutelor, Banchetul anual al Societății Politecnice. La acest banchet au luat parte 66 membri printre cari D-nii *Al. Cottescu*, președintele Societății, D-nii Ingineri inspectori generali *A. Saligny*, *E. Radu*, *T. Dragu*, *N. Herjeu*, *G. Casimir*, *G. Panait*, *Gr. Cerkez*; D-l căpitan comandor *Ion Coandă*; D-l *D. Yarca*; la banchet a fost invitat și D-l *I. C. Grădișteanu*, Ministrul lucrărilor publice. Banchetul a avut loc în sala de marmură a otelului Bulevard și s'a început la 8 p. m. În tot timpul banchetului Muzica Regimentului 1 Geniu, sub conducerea D-lui *Ant. Cratochwill*, Șeful muzicei, a cântat diferite cântece.

S'a servit următoarea listă de mâncare:

Listă de mâncare

Țuică, Mastica.
Supă de lăptuci.
Plăcințele.
Stacoji.
Pulpă de căprioară.

Mazăre boabe.
Clapon în frigare.
Salată verde.
Inghețată.
Pesmeți.
Fructe.
Cofeturi.
Cafea.

Vinuri de Drăgășani de Nicorești și Champagne.

Seria toasturilor a fost deschisă de D-l Ministru al Lucrărilor Publice. D-sa spune :

„D-lor, și mai mult încă de cât simțimânt de datorie, un simțimânt de iubire și recunoștință, ne poruncește ca primul gând să'l îndreptăm Aceluia care ocrotește orice instituție din țară, deci și pe a corpului tehnic. Inchin în sănătatea Majestății Sale Regelui Carol I și îi urez să-ție ani îndelungați frânele Statului spre fericirea țării. In deosebi noi ce sărbătorim Societatea Politehnică, îi urăm mai mult ca ori care, căci El a fost un mare susținător al Corpului Tehnic. Trăiască Majestatea sa Regele și Augusta sa familie.“

Strigăte de ura acoperă ultimele cuvinte ale Domnului Ministru Muzica intonează imnul regal.

D-l Președinte al Societății ridică un toast în sănătatea D-lui Ministru al Lucrărilor Publice. D-sa spune că prezența D-lui Ministru la banchetul prin care sărbătorim 24 de ani de existență a Societății prețuește pentru noi mai mult de cât mângâerea sufletească. Domnul Ministru în nenumărate rânduri s'a arătat admirator și apreciator al destoiniciei inginerilor. Suntem siguri că nu va lăsa să treacă nici o ocazie pentru a apăra interesele țării și a inginerilor în special. Adresez cu recunoștință mulțumiri pentru deosebita onoare ce ne face de a fi cu noi.

Vă rog să închinăm cu toții paharul nostru în sănătatea D-lui Ministru și săi urăm cu inima sinceră isbândă strălucită în conducerea destinilor ce i sunt încredințate.

D-l Ministru răspunde următoarele la acest toast: S'a băut în sănătatea mea de inginerii Societății Politehnice, de Președintele Societății care reprezintă breasla inginerească. Cu părere de rău o spun

că am fost strein de această breaslă, dar cred că m'am naturalizat eu ea. Aceasta nu a fost ușor, căci pentru acest lucru îi trebuie cuiva multă inteligență, muncă și simț național.

M'am silit să fac totul ca să fiu primit de D-voastră să mă declar, carne și sânge din ale D-voastră. Imi fac iluzia, și cred că veți ratifica credința mea, că venind a doua oară la Ministerul Lucrărilor Publice prin munca, știința mea și dragostea către corpul tehnic, merit aceasta. A vă asigura de dragostea și devotamentul meu este ceva banal. Viitorul va dovedi dacă am reprezentat interesele D-voastră și am susținut Corpul tehnic. Nu sunt profet; dar zicând aceasta mă înțeleg. Încă odată repet: se va vedea mai târziu dacă în adevăr am fost susținătorul și apărătorul devotat al acestui corp care face cinste țării. Făcând aceasta nu am căutat a susține interesele ce mi incumbă, dar am făcut-o cu convingere că slujesc, nu interesele unei bresle, ci ale țării. D-voastră fără laudă sunteți una din breslele cu care se poate lăuda și făli țara. Cum noi trebuie să ne fălim, mă simt dator a susține una din mândriile acestei țări. Dați-mi voie a ridica paharul din toată inima și sufletul meu, în sănătatea Statului major reprezentat aci prin somități ca D-l *Saligny*, *Cottescu*,—de și nu mai e slujitor al Statului spre părerea mea de rău—ca D-l *Radu*, D-l *Dragu* o autoritate în chestiuni de mecanică, D-l *Cerkez*, Directorul Postelor și Telegrafelor, D-l *Coandă*, directorul Serviciului Maritim Român, în sănătatea D-voastră a tuturilor care veți lua locul acestora mai târziu, și am convingerea că veți fi tot atât de demni. Ridică apoi paharul în sănătatea corpului tehnic și a Statului său Major.

D-l *Cottescu* răspunde: Iubiți camarazi. Ați auzit cu entuziasm cuvintele măgulitoare pe care D. Ministru al Lucrărilor Publice le a exprimat la adresa Corpului tehnic și a Statului său Major. Cred că exprim dorința tuturilor camarazilor noștri urându-i să stea în capul Departamentului Lucrărilor Publice cât mai mult ca să aducă cât mai mari servicii instituției ce dirige și corpului tehnic.

D-l *Dragu* mulțumește de asemenea D-lui Ministru pentru sentimentele sale naționale și dragostea ce are pentru corpul tehnic.

D-l *Radu* spune că naționalismul D-lui Ministru este în deobște cunoscut. Zicând trăiască naționalismul, zicem trăiască D-l Ministru *I. C. Grădișteanu*.

D-l *Răileanu* constată tendința actuală ca ogoarele românești să fie muncite numai de brațele românești. Noi suntem puțini, dar suntem uniți. Suntem siguri de noi când avem în fruntea noastră Miniștri, care ne spun să mergem așa cum vedem, căci sunt mândru de voi, și când Președintele nostru ne zice să mergem pe drumul nostru căci va fi bine. Noi cei tineri, adică corpul întreg, căci întreg corpul tehnic este tânăr, ridicăm paharul în sănătatea D-lui Ministru.

D-l *Periețeanu* spune câteva cuvinte în sănătatea aceluia care a ajutat ca eforturile noastre să aibă rezultatele cele mai mari. Opera ne este comună, dar ne-a trebuit conducători, oameni, care să facă a ajunge la rezultate grandioase operele noastre. Cele mai mari opere ale Corpului tehnic s'a săvârșit de unul ce e azi Vice Președintele Consiliului Tehnic superior, D-l Inginer inspector general *A. Saligny*. Nu am avut cinstea a lucra cu D-sa; sunt deci cu atât mai fără părtinire; în acelaș timp cred că exprim sentimentele tuturor a'i ura să trăiască încă viață lungă spre a ne conduce să probăm că în această țară Români sunt în stare a executa opere mari că avem și capitaluri și brațe, că acestui corp nu-i lipsește nimic spre a face orice. Trăiască D-l Saligny.

Muzica cântă: „Deșteaptă-te Române.“

D-l *Saligny* răspunde: „D-lor, D-l Periețeanu a închinat în sănătatea mea; tot ce am făcut datoresc colaboratorilor mei. Trăiască Corpul tehnic și colaboratorii mei.“

D-l *Radu Dragoș*, inginerul județului Neamțu, spune că a venit tocmai din Munții Ceahlăului, spre a azista la sărbarea Societății. Face o comparație între căile de comunicație de acum 40 de ani și de azi. Arată bucuria și mândria ce o simte azi Românul când privește Podul peste Dunăre. Arată cum șoselele ce șerpuesc prin Munții Carpaților ne-a pus în comunicație mai strânsă cu frații noștri de dincolo; arată cum locomotivele ce sună pe valea Oltului și Trotușului, duc dincolo de frontierele noastre faima inginerilor români. Arată cum țărani din județul Neamțu, plâng de bucurie când văd șoselele și podurile mărețe ce le înlesnesc comunicațiile în toate părțile, și care închinându-se spun cu lacrimi: trăiască inginerii români. Să mulțumim D-lui Ministru pentru pilda la muncă cene dă; să mulțumim conducătorilor noștri; și să mulțumim profesorilor noștri care ne au dat știința și sfaturi după care să ne conducem

în îndeplinirea datoriei noastre către țară. Trăiască D-l Ministru, conducătorii și profesorii noștri. Trăiască corpul tehnic.

D-l Președinte citește o telegramă de adesiune din partea D-lui Inginer *Ion Tudor* de la Botoșani.

D-l *Iarca* spune că primele linii ferate de la noi au fost făcute de Străini; dar pe atunci așa erau timpurile. Azi nu se mai poate proceda așa, căci chiar D-l Ministru a spus că e mândru de Corpul nostru tehnic. Sper că D-l Ministru va stărui ca să nu mai chemăm în țară străini de cât pentru a ne lumina în unele cestiuni. Inchină în sănătatea D-lui Ministru urându-i a sta cât mai îndelungat în capul Ministerului de lucrări publice în speranța că D-sa va ajuta la realizarea acestui desiderat al Corpului tehnic.

D-l *Coandă* spune că de și nu face parte din Corpul tehnic, se asociază la serbarea noastră ca membru al Societății Politecnice și regretă că în aceste condițiuni se găsește puțin printre noi. Ați arătat operele mărețe ce s'a făcut de ingineri. Mă asociez cu D-l *Dragu* și D-l *Yarca* la laudele ce au adus naționalismului D-lui *Grădișteanu*. Naționalismul D-sale trece dincolo de hotarele țării. Serviciul maritim român care supt D-l Inspector general Saligny s'a prelungit până la Rotterdam, supt D-l Grădișteanu va pătrunde în Egipt și cu noile convenții va merge în Australia. Arată că vapoarele, de și nu sunt construite de noi, ele au fost proiectate și recepționate de inginerii noștri conduși de D-l *Dragu*; ele se încălzesc și se dirige de personal român. D-l *I. Grădișteanu* va face ca prin acest serviciu România să câștige o nouă fală ca cu podul peste Dunăre, căile ferate și șoselele de care s'a vorbit. Grație D-lui Ministru vom putea arăta în lumea întreagă că există o țară Românească și că suntem demni de strămoșii noștri: Trăiască D-l Ministru.

D-l *N. Ștefănescu*, Directorul navigațiunei fluviale Române, închină pentru D-l Inspector general *Radu* care împreună cu D-l *Saligny* au creat epoca care se va numi epoca de aur a Corpului tehnic român.

D-l *Radu* spune că banchetul Societății este o mare serbare pentru noi. Aci avem ocazia să avem în mijlocul nostru pe D-l Ministru al Lucrărilor publice, să ne mai vedem unii cu alții, să ne mai schimbăm ideile între noi. Nu trebuie însă să uităm datoriile noastre, nu trebuie să uităm pe cei absenți. Să ne gândim la cel ce a creat legea

Corpului tehnic, la D-l *C. Olănescu* și să-i urăm sănătate și viață îndelungată. Să ne gândim la colegul nostru D-l *C. F. Robescu*, care în calitate de primar al Capitalei a pus toată stăruința și dragostea pentru a se cedă de comună un loc pe care Societatea să-și construiască localul său propriu. D-l *Robescu* se găsește azi în suferință. Să închinăm un pahar în sănătatea lui, să-i urăm o grabnică însănătoșire și să-i zicem să trăiască încă mulți ani de aci înainte.

D-l *Coandă* ridică un toast în sănătatea D-lui *Cottescu*, Președintele Societății Politecnice Române, și primul Director al Serviciului Maritim român.

D-l *Panait* laudă avântul luat la noi de industria transporturilor; arată importanța căilor de comunicație asupra dezvoltării agriculturii. Căile ferate ce le avem fac temelia transporturilor. Ne trebuie însă șosele care să pătrundă până în locurile cele mai retrase ale țării. Se va ajunge la acest rezultat prin noua lege a drumurilor, făcută de D-l Ministru *Grădișteanu*. Eu, adevărat fiu al țării, am simțit o mare bucurie, văzând avântul ce-l va lua construcția acelor șosele în urma acelei legi, și la aplicarea căreia noi vom fi chemați a conlucra. Pornind dintr'un sentiment de recunoștință, închin în sănătatea D-lui Ministru.

D-l *Ministru*, relevează din cuvântarea D-lui *Saligny*, modestia sa căci a zis că gloria mea, — căci în adevăr glorie a cules D-sa — o datoresc colaboratorilor mei. Oricine în adevăr, datorește o parte din succesele sale colaboratorilor lor; însă au și partea lor proprie. D-l *Saligny* ca și D-l *Radu* își au partea lor de merit la aceste succese. Eu însă, fără nici o modestie, le datoresc mai întâi colaboratorilor mei. Ceeace voi face, și nădăjduesc a face ceva, voiu datora totul ajutoarelor mele și Corpului tehnic. Se zicea că supt D-l *Saligny* și D-l *Cottescu*, Serviciul Maritim a mers la Constantinopol și Rotterdam. Supt mine a ajuns la Smirna; va ajunge însă în Egipt, în Indii, și cu ajutorul D-voastră voiu face ca tricolorul României să fâlfâiască în jurul pământului. Voiu îndeplini toate năzuințele corpului tehnic, căci sunt sigur că cu ajutorul D-voastră totul este posibil. De aceea și stau în capul Departamentului lucrărilor publice. În această ordine de idei e și legea drumurilor de care a vorbit D-l *Panait*. Dacă precum nădăjduesc ea se va votă, sunt convins că cu ajutorul D-voastră vom isbuti a avea în țară și drumuri. Dar încă

odată, ceea ce toți fruntașii D-voastră a spus din un simțimânt de modestie, eu, cu simțimânt real sunt convins că bunele rezultate ce voiu obține le voiu datora numai D-voastră. Inchin în sănătatea D-voastră.

Se citește o telegramă de adesiune de la D-l *Petre Budu*, inginer al județului Bacău.

D-l *Yarca* ridică un toast în sănătatea D-lui *Herjeu*, care ca o mumă e în totdeauna cu zâmbetul pe buze, bun cu colegii săi și care nu s'a supărat niciodată pe subalternii săi.

D-l *Moțoi* arată că serbarea de azi a Societății are o importanță deosebită, grație împrejurărilor prin care țara noastră trece. Compară această stare cu aceia în care se află imperiul german acum 30 de ani, care după ce și-a câștigat independența politică, a început să lucreze pentru a-și câștiga și pe cea economică, grație muncii fără preget a corpului tehnic german.

Azi izvoare noi de bogăție apar din solul țării noastre. E de datoria inginerilor Români să pună în valoare acele bogății. Să ne câștigăm independența economică, după cum soldații noștri ne au dat-o pe cea politică supt conducerea M. S. Regelui. Asigură pe D-l Ministru că la acest scop va avea sprijinul tuturilor inginerilor români. Ridică paharul său în sănătatea D-lui Ministru.

D-l *G. Vasilescu* închină în sănătatea D-lui *Cottescu* care acum se află în capul unei Societăți de întreprinderi, și îi urăm să aibă și aci acelaș succes ca și cel ce l'a avut fiind în capul unui serviciu al Statului.

D-l *Drogeanu* toastează pentru D-l Inspector general Radu, care a reușit să înzestreze multe orașe de la noi cu lucrări neperitoare pentru alimentarea lor cu apă.

D-l *Negulici* spune că unul din cei ce a colaborat la trecerea peste râuri mari, la lucrări de mare și altele este și D-l Inspector general *Gr. Casimir*. D-sa ridică un toast în sănătatea sa.

D-l *Coandă* toastează și D-sa pentru D-l *Casimir*.

D-l *Periețeanu* bea în sănătatea marinarilor români ce au condus și conduc încă vapoarele noastre spre țările străine.

D-l *Coandă* închină în sănătatea D-lui Maior *Periețeanu* care este primul comandant Român.

D-l *Ion Ionescu* spune că meritele corpului tehnic Român ce

depinde de Ministerul Lucrărilor Publice a fost de mult recunoscută. În documentul pe care Majestatea sa Regele l'a zidit la podul peste Dunăre, zice: „mulțumită râvnei și măiestriei inginerilor români am trecut pe deasupra valurilor celor două brațe ale Dunării mărețe. “Am ajuns astfel la mare unde am făcut diguri care sparg valurile mării. Ne-a rămas azi să facem o lucrare mare și patriotică; să indigăm România în contra valurilor străinătății care tind să ne inunde pe terenul tehnic și economic. Lucrul acesta nu se poate obține numai de la inginerii Statului; ne trebuiesc și antreprenorii Români fără care nu ne putem dispensa de a recurge la străini. Pentru aceasta trebuie să luptăm cu toții la formarea lor. Ca profesor al Școlii de Poduri și Șosele caut să dau elevilor cunoștințe în această direcție; la proiectele ce le fac, le cer să caute soluțiile cele mai avantajoase, să facă comparații de gust măsurători amănunțite, comenzi de materiale. Exemple de ce pot face antreprenorii Români nu ne lipsesc. Avem aci pe D-l Inginer *Capriel D.* care în două luni numai, a făcut Arenele Romane de la Expoziție, lucru care ar pune în uimire pe orice strein. Avem pe D-l Inginer *Moțoi* care numai într'un an a răușit să câștige încrederea celor mai mari firme străine pentru fabrici de mașini și instalațiuni industriale, al cărui reprezentant este. Doresc să meargă departe pe această cale și să prospere cât mai mult. Inchee zicând să trăiască antreprenorii Români.

D-l *Coandă* spune că avem aci încă pe unul, pe D-l *Yarca* care a făcut zidăriile viaductelor din Baltă și dela Dunăre, atât de repede și atât de bine încât a uimit pe toți străinii. Bea în sănătatea D-lui *Yarca*.

D-l *P. P. Pașcanu*, chemat să vorbească, a rostit următoarele:

Domnilor,

M'ați invitat să vorbesc : dar nu pot să vă spun de cât aceia ce și colegii noștri au spus mai înainte, aceia ce simte inima mea și ale D-voastră a tuturor, că sunt nevoi ale țării pentru cari am văzut cu părere de rău, că s'au găsit Români, cari au chemat pe străini să le vindece.

Domnilor,

Au uitat Românii noștri, că în țara noastră s'au făcut de Români lucrări mari cu cari se poate mândri orice națiune.

Eu însă nu am uitat :

Eu îmi aduc aminte în ce stare ne găseam acum 30 de ani, pe când eu am început primii pași în meserie, lucrând pe lângă Le comte du Nouy, Lalanne, Bürkly-Ziegler și Calmann, și pe atunci, când aceste valori din străinătate binevoiau a privi spre noi, nu ne venea să credem că noi am fost în stare să producem ceva spre mulțumirea D-lor.

Și astăzi când avem în mijlocul nostru pe Saligny, și când privim *Podul Regele Carol* și *Portul Constanța*, nu putem să nu avem lacrimi în ochi, gândindu-ne că acestea sunt *opere Românești!*

Și când vedem vapoarele noastre cu tricolorul Român, bătând falnic la catarg, în porturile dela Cospoli, Pireu, Smirna, Rotterdam nu putem stăpâni bătăile inimelor noastre și nici gândirea noastră nu se poate abate dela *Acela* care ilustrează Tronul Țărei Românești de 40 de ani, dela prea iubitul nostru *Rege*.

Domnilor,

Am fost învrednicit să asist la botezul vaporului *România* la *Constanța* și am văzut de aproape acest port de Mare, pe care s'a găsit Românii să-l critice înainte de a fi înzestrat cu instalațiunile necesare.

Ei bine Domnilor, departe de a mă fi gândit să găsesc ceva de criticat, am fost pătruns de admirație la vederea acestor vase și lucrări mărețe, cari ar fi fost niște vase himerice acum 30 de ani.

Am văzut *vapoare Românești, în port Românesc* la o Mare cu ape *Românești*.

Am văzut vapoare construite prin ingineri Români; am văzut cheuri și diguri ireproșabile ca lucrări de artă.

Această vedere *sublimă*, la o serbare presidată de Intreaga Familie Regală, m'a inspirat, și m'a făcut poet:

Vă rog să-mi permiteți a ceti câteva versuri scrise cu această *fericită ocasiune*.

*Inc'o zi de ceasuri bune pe români i-a 'nveselit,
Inc'o piatră prețioasă la coroană-au făurit*

Carol, valorosul Rege și poporu-i lăudat
Peste mări nemăsurate „România“ au lansat,
Valurile refulate de digul greu amblocat
Și vaporul „România“ tot de ele legănat,
Vor transmite 'n depărtare la popoare ce-au luptat
Să ne sfărâme ființa, să ne spulbere 'n neant,
Vestea, că românul este cu viață de gigant!
Pe țărnul unde Ovidiu „Tristele“ și le-a cântat
Unde-atâtea mii de viețe tempestele-au spulberat,
Lângă valul Trajan-Divul care-i martor neschimbat
De-a străbunilor vigoare ce timpul n'a dărămat,
Avem azi un Port de Mare, al Constanței ideal
Care ne va fi criteriu pentru cel național.
In adânc, sub temelie cu scafandru s'a 'ngropat
A streinului trufie: țara și-a revendicat
Ca și solul și lucrarea, și azi conștiință-avem
Stăpânind aste pământuri, ce suntem și ce putem!
Toți vor ști că avem Rege pe un căpitan ne 'nvins
Și 'ntre noi că avem geniu pe un inginer distins.
Scris a fost ca tot Saligny să clădească minunat,
Primul Port de Mare-al țării și plămân de respirat;
Valul furios ce Thetis mâniaș il asvârlea,
Răsturnând tot Euxinul vrând pe Tomis a 'nneca,
I-a fost dat lui să-l sfărâme andigând golful bătrân
Ca să-nvederăm valoarea nobilului neam român
Azi mărețele vapoare ale țării s'au sporit
„România“ se avântă cu fală spre răsărit;
Ca și'n vremea când romanii lumea 'ntreagă au uimit
Și zicând „romanus cives sum“ pe barbari au robit,
Și pe noi legionarii ne-au lăsat ca să-i păzim,
Să stăm drepti în fața lumii, sa să vadă că trăim.
Cât va trăi 'n România un român, n'aibă alt țel
De cât sus să ție fruntea cu coroana de oțel;
Și uniți umăr la umăr, ca la Plevna, la Smârdan,
Toți cu „inima română“ ca în față de dușman
D'aci și din depărtare s'avem scumpul tricolor
La catargul „României“ ca un semn biruitor.

Iar voi, Sire, și tu geniu, bravi români ca din povești,
Ce-ați creat Flota și Portul cu mijloace românești,
Fiți serbați de mic și mare într'un gând și într'un dor,
„Fii viteji ai României“ pentru pilda tuturor;
Fie munca voastră pildă și la frați, ageri fruntași,
Să clădească cu al nostru un Regat de uriași!

Și acum vă rog să permiteți a goli paharele D-voastre împreună cu mine în Sănătatea *Românilor iubitori de țară*, cari găsesc bine, aceia ce Români au făcut bine, și cari având încredere în forțele naționale, se conduc de deviza „*Prin noi înșine*“.

Această deviză a fost proclamată la deschiderea *primei linii de cale ferată construită de ingineri Români*, cari și ei, sub ordinele neuitatului George Frunză, erau din *prima promoțiune de elevi ingineri* ai școlii Naționale de Poduri Șosele din București.

Grație încrederei ce Marele Ion Brătianu a avut în acești ingineri Români, Majestatea Sa Regele, a avut ocaziunea și bucuria de a proclama atunci și de a săpa în urmă pe Ordinul Coroana României, deviza *Prin Noi Înșine*.

Trăiască Majestatea Sa Regele!

Trăiască Anghel Saligny!

Trăiască Inginerii Români!

D-l *Yarca* închee seria toasturilor bând pentru cei ce au format și formează pe inginerii Români; pentru profesorii Școlii de Poduri și Șosele, atât cei ce sunt prezenți cât și cei ce lipsesc din mijlocul nostru.

La ora 11 1/2 banchetul ia sfârșit, prin o despărțire din cele mai cordiale, ducând fiecare cu sine cele mai frumoase amintiri ale acestei patriotice serbări.

S'a întâmplat însă cu această ocaziune și un fapt regretabil. „Un comitet de ingineri“ anonim a trimes invitațiuni pentru banchet la ingineri și persoane străine de Societate, fără încunoștiințarea sau aprobarea Comitetului Societății. Decizându-se că la Banchet nu poate lua parte decât membrii Societății și cei invitați de dânsa, nu s'au putut primi persoanele străine care veniseră pe baza acelei invitațiuni anonime. Faptul, o repetăm, este regretabil în sine mai ales că s'a pus pe drum și pe cheltuială câteva persoane, care nu au avut altă vină decât încrederea lor în acel Comitet anonim. Sperăm însă că pe viitor asemenea glume nu se vor mai repeta.

*) Această dare de seamă e făcută de D-l Inginer G. I.